

REGULAMENTUL (UE) 2015/1589 AL CONSILIULUI**din 13 iulie 2015****de stabilire a normelor de aplicare a articolului 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (text codificat)****(Text cu relevanță pentru SEE)**

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 109,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

având în vedere avizul Parlamentului European ⁽¹⁾,

întrucât:

- (1) Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului ⁽²⁾ a fost modificat de mai multe ori și în mod substanțial ⁽³⁾. Este necesar, din motive de claritate și de raționalizare, să se codifice regulamentul menționat.
- (2) Fără a aduce atingere regulilor procedurale speciale stabilite prin regulamente pentru anumite sectoare, prezentul regulament ar trebui să se aplice ajutorului din toate sectoarele; întrucât, în sensul aplicării articolelor 93 și 107 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), Comisia deține, în temeiul articolului 108 din TFUE, competența specifică de a decide asupra compatibilității ajutoarelor de stat cu piața internă atunci când examinează ajutoarele de stat existente, atunci când adoptă decizii privind ajutorul nou sau ajutorul modificat și atunci când ia măsuri în cazul nerespectării deciziilor sale sau a obligațiilor privind notificarea.
- (3) În contextul sistemului modernizat al normelor privind ajutoarele de stat menite să contribuie la punerea în aplicare a strategiei Europa 2020 pentru creștere și la consolidarea bugetară, articolul 107 din TFUE ar trebui să se aplice în mod eficient și uniform în întreaga Uniune. Regulamentul (CE) nr. 659/1999 a consolidat practica anterioară a Comisiei de a spori securitatea juridică și de a sprijini dezvoltarea politicii în domeniul ajutoarelor de stat într-un mediu transparent.
- (4) Pentru a asigura securitatea juridică, este necesară definirea situațiilor în care un ajutor trebuie considerat ajutor existent. Realizarea și consolidarea pieței interne constituie un proces treptat, reflectat în evoluția permanentă a politicii în domeniul ajutorului de stat. Ca urmare a acestei evoluții, este posibil ca anumite măsuri, care în momentul punerii în aplicare nu reprezentau ajutor de stat, să fi devenit între timp ajutor.
- (5) În conformitate cu articolul 108 alineatul (3) din TFUE, orice proiect de acordare a unui nou ajutor trebuie notificat Comisiei și nu poate fi pus în aplicare decât după autorizarea acestuia de către Comisie.
- (6) În conformitate cu articolul 4 alineatul (3) din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE), statele membre au obligația de a coopera cu Comisia și de a-i furniza toate informațiile necesare pentru a-i permite Comisiei să își îndeplinească îndatoririle în conformitate cu prezentul regulament.
- (7) Termenul în care Comisia urmează să efectueze examinarea preliminară a ajutorului notificat ar trebui să fie stabilit la două luni de la data primirii notificării complete sau a primirii unei declarații temeinic argumentate din partea statului membru în cauză, prin care acesta consideră notificarea completă, deoarece informațiile suplimentare solicitate de Comisie nu sunt disponibile sau au fost deja furnizate. Din motive de securitate juridică, examinarea respectivă trebuie să se finalizeze printr-o decizie.

⁽¹⁾ Avizul din 29 aprilie 2015 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (JO L 83, 27.3.1999, p. 1).

⁽³⁾ A se vedea anexa I.

- (8) În toate cazurile în care, în urma examinării preliminare, Comisia nu poate decide dacă ajutorul este compatibil cu piața internă, trebuie să se deschidă o procedură formală de investigare, pentru a permite Comisiei să obțină toate informațiile necesare pentru evaluarea compatibilității ajutorului și pentru a permite părților interesate să își prezinte observațiile. Drepturile părților interesate pot fi cel mai bine protejate în cadrul procedurii formale de investigare descrise la articolul 108 alineatul (2) din TFUE.
- (9) Pentru a evalua compatibilitatea cu piața internă a oricărui ajutor de stat notificat sau ilegal, pentru care Comisia are competența exclusivă în temeiul articolului 108 din TFUE, în scopul asigurării aplicării normelor privind ajutoarele de stat, ar trebui să se garanteze competența Comisiei de a solicita oricărei întreprinderi, asociații de întreprinderi sau oricărui stat membru toate informațiile necesare referitoare la piață, atunci când are îndoieli cu privire la compatibilitatea măsurii vizate cu normele Uniunii și a inițiat, prin urmare, procedura formală de investigare. În special, Comisia ar trebui să se prevaleze de această competență în cazurile în care se impune o evaluare de fond complexă. Atunci când decide să se prevaleze de această competență, Comisia ar trebui să țină seama în mod corespunzător de durata examinării preliminare.
- (10) În scopul de a evalua compatibilitatea unei măsuri de ajutor după inițierea procedurii formale de investigare, în special în ceea ce privește unele cazuri complexe din punct de vedere tehnic care fac obiectul unei evaluări de fond, Comisia ar trebui să fie în măsură, printr-o simplă cerere sau printr-o decizie, să solicite oricărei întreprinderi, asociații de întreprinderi sau oricărui stat membru să furnizeze toate informațiile referitoare la piață necesare pentru finalizarea evaluării sale, în cazul în care informațiile furnizate de statul membru vizat în cursul examinării preliminare nu sunt suficiente, ținând seama în mod corespunzător de principiul proporționalității, în special pentru întreprinderile mici și mijlocii.
- (11) Din perspectiva relației speciale dintre beneficiarii de ajutor și statul membru vizat, Comisia ar trebui să poată solicita informații din partea unui beneficiar de ajutor numai în acord cu statul membru vizat. Furnizarea de informații de către beneficiarul măsurii de ajutor în cauză nu constituie un temei juridic pentru negocierile bilaterale dintre Comisie și beneficiarul respectiv.
- (12) Comisia ar trebui să selecteze destinatarii cererilor de informații pe baza unor criterii obiective, adecvate pentru fiecare caz, asigurând totodată faptul că, atunci când cererea este adresată unui eșantion de întreprinderi sau asociații de întreprinderi, eșantionul de respondenți este reprezentativ în cadrul fiecărei categorii. Informațiile solicitate ar trebui să consistă în special în date factice referitoare la întreprindere și la piață și o analiză factuală a funcționării pieței.
- (13) În calitate de inițiator al procedurii, Comisia ar trebui să fie responsabilă de verificarea atât a transmiterii informațiilor de către statele membre, întreprinderi sau asociații de întreprinderi, cât și a confidențialității prezumate pentru divulgarea informațiilor.
- (14) Prin impunerea unor amenzi și penalități cu titlu cominatoriu proporționale, Comisia ar trebui să fie în măsură să se asigure că întreprinderile sau, după caz, asociațiile de întreprinderi dau curs cererilor de informații care le sunt adresate. La stabilirea valorilor amenzilor și penalităților cu titlu cominatoriu, Comisia ar trebui să țină seama în mod corespunzător de principiile proporționalității și adecvării, în special în ceea ce privește întreprinderile mici și mijlocii. Drepturile părților cărora li se solicită informațiile ar trebui să fie protejate, oferindu-li-se acestora posibilitatea de a-și face cunoscute punctele de vedere înainte de orice decizie de impunere a unor amenzi sau a unor penalități cu titlu cominatoriu. Curtea de Justiție a Uniunii Europene ar trebui să aibă competență nelimitată cu privire la aceste amenzi și penalități cu titlu cominatoriu, în temeiul articolului 261 din TFUE.
- (15) Ținând seama în mod corespunzător de principiile proporționalității și adecvării, Comisia ar trebui să poată reduce penalitățile cu titlu cominatoriu sau le poate elimina în întregime atunci când destinatarii cererilor furnizează în cele din urmă informațiile solicitate, deși după expirarea termenului.
- (16) Amenzile și penalitățile cu titlu cominatoriu nu sunt aplicabile statelor membre, deoarece acestora le revine obligația de a coopera sincer cu Comisia, în conformitate cu articolul 4 alineatul (3) din TUE, și de a furniza acesteia toate informațiile necesare pentru a-i permite să își îndeplinească sarcinile care îi revin în temeiul prezentului regulament.
- (17) După analizarea observațiilor prezentate de părțile interesate, Comisia ar trebui să încheie examinarea printr-o decizie finală de îndată ce îndoielile sale au fost eliminate, întrucât, în cazul în care examinarea nu se finalizează într-o perioadă de 18 luni de la data deschiderii procedurii, este necesar ca statul membru în cauză să aibă posibilitatea de a solicita o decizie, pe care Comisia trebuie să o adopte în termen de două luni.

- (18) Pentru a proteja dreptul la apărare al statului membru vizat, acesta ar trebui să primească copii ale cererilor de informații transmise altor state membre, întreprinderilor sau asociațiilor de întreprinderi și ar trebui să fie în măsură să își prezinte observațiile cu privire la comentariile primite. Statul membru vizat ar trebui, de asemenea, să fie informat cu privire la denumirea întreprinderilor sau asociațiilor de întreprinderi consultate, în măsura în care respectivele nu au arătat un interes legitim privind protecția identității lor.
- (19) Comisia ar trebui să ia în considerare în mod corespunzător interesul legitim al întreprinderilor în ceea ce privește protejarea secretelor comerciale ale acestora. Comisia nu ar trebui să aibă posibilitatea de a utiliza în nicio decizie informațiile confidențiale furnizate de respondenți, care nu pot fi agregate sau al căror caracter anonim nu poate fi asigurat, cu excepția cazului în care a obținut în prealabil acordul respondenților privind divulgarea acestor informații statului membru vizat.
- (20) În cazurile în care informațiile marcate drept confidențiale nu par să intre sub incidența obligației de păstrare a secretului profesional, este oportun să se instituie un mecanism prin care Comisia să poată decide în ce măsură astfel de informații pot fi divulgate. Orice astfel de decizie de a respinge o cerere de a considera informațiile drept confidențiale ar trebui să indice un termen la sfârșitul căruia informațiile vor fi divulgate, astfel încât respondentul să poate utiliza orice protecție juridică pe care o are la dispoziție, inclusiv orice măsură provizorie.
- (21) Pentru a asigura aplicarea corectă și efectivă a regulilor privind ajutorul de stat, Comisia trebuie să aibă posibilitatea de a revoca o decizie întemeiată pe informații eronate.
- (22) Pentru a asigura respectarea articolului 108 din TFUE, în special a obligației de notificare și a clauzei suspensive prevăzute la articolul 108 alineatul (3), Comisia trebuie să examineze toate cazurile de ajutor ilegal. Pentru considerente de transparență și securitate juridică, trebuie adoptate procedurile de urmat în astfel de cazuri. Atunci când un stat membru nu a respectat obligația de notificare sau clauza suspensivă, Comisia nu este obligată să respecte termene.
- (23) Comisia ar trebui să poată analiza, din proprie inițiativă, informații provenind din orice sursă privind ajutoarele ilegale, cu scopul de a asigura respectarea articolului 108 din TFUE și, în special, a obligației de notificare și a clauzei suspensive prevăzute la articolul 108 alineatul (3) din TFUE și de a evalua compatibilitatea ajutoarelor cu piața internă.
- (24) În cazul ajutorului ilegal, Comisia trebuie să aibă dreptul de a obține toate informațiile necesare pentru a adopta o decizie și pentru a restabili imediat, atunci când este cazul, concurența nedenaturată. În consecință, este necesar să se permită Comisiei să adopte măsuri provizorii adresate statelor membre în cauză. Măsurile provizorii pot consta în ordine de furnizare a informațiilor, ordine de suspendare sau ordine de recuperare. În caz de nerespectare a unui ordin de furnizare a informațiilor, Comisia trebuie să poată lua o decizie pe baza informațiilor disponibile și, în cazul nerespectării unui ordin de suspendare sau de recuperare, să poată sesiza direct Curtea de Justiție, în conformitate cu articolul 108 alineatul (2) al doilea paragraf din TFUE.
- (25) În cazul ajutoarelor ilegale care nu sunt compatibile cu piața internă, trebuie restabilită concurența efectivă. În acest scop, este necesară recuperarea fără întârziere a ajutorului, inclusiv a dobânzii. Este necesar ca recuperarea să se realizeze în conformitate cu procedurile de drept național. Aplicarea acestor proceduri nu trebuie să ridice obstacole în calea restabilirii concurenței nedenaturate, prin împiedicarea executării imediate și efective a deciziei Comisiei. Pentru a obține acest rezultat, statele membre trebuie să ia toate măsurile necesare pentru a asigura efectul util al deciziei Comisiei.
- (26) Din considerente de securitate juridică, trebuie să se stabilească în ceea ce privește ajutorul ilegal, un termen de prescripție de zece ani, după expirarea căruia recuperarea ajutorului să nu mai poată fi dispusă.
- (27) Din motive de securitate juridică, este necesar să se stabilească termenele de prescripție pentru impunerea și executarea amenzilor și a penalităților cu titlu cominatoriu.
- (28) Utilizarea abuzivă a ajutorului poate avea asupra funcționării pieței comune efecte similare cu cele ale ajutorului ilegal și, de aceea, trebuie tratată în temeiul unor proceduri similare. Spre deosebire de ajutorul ilegal, ajutorul susceptibil de a fi fost utilizat abuziv a fost aprobat anterior de către Comisie. În consecință, Comisiei nu trebuie să i se permită să recurgă la un ordin de recuperare în cazul utilizării abuzive a ajutorului.

- (29) În conformitate cu articolul 108 alineatul (1) din TFUE, Comisia, în cooperare cu statele membre, are obligația de a examina permanent toate schemele de ajutoare existente. Pentru considerente de transparență și securitate juridică, este necesar să se precizeze sfera de aplicare a cooperării prevăzute la acest articol.
- (30) Pentru a asigura compatibilitatea schemelor de ajutor existente cu piața internă, și în conformitate cu articolul 108 alineatul (1) din TFUE, Comisia trebuie să propună măsuri adecvate în cazul în care o schemă de ajutor existentă nu este sau nu mai este compatibilă cu piața internă și trebuie să inițieze procedura prevăzută la articolul 108 alineatul (2) din TFUE în cazul în care statul membru în cauză refuză să pună în aplicare măsurile propuse.
- (31) Este necesar să se stabilească toate posibilitățile acordate terților pentru a-și apăra interesele în cadrul procedurilor privind ajutorul de stat.
- (32) Plângerile reprezintă o sursă esențială de informații în vederea detectării încălcărilor normelor Uniunii în domeniul ajutoarelor de stat. Pentru a asigura calitatea plângerilor prezentate Comisiei și, în același timp, transparența și securitatea juridică, este necesară stabilirea condițiilor pe care ar trebui să le îndeplinească o plângere astfel încât Comisia să intre în posesia informațiilor privind un ajutor presupus ilegal și să declanșeze procedura de examinare preliminară. Plângerile care nu îndeplinesc aceste condiții ar trebui să aibă regimul unor informații generale referitoare la piață și nu ar trebui să ducă neapărat la o investigație *ex officio*.
- (33) Reclamanților ar trebui să le revină obligația de a face dovada faptului că sunt părți interesate în sensul articolului 108 alineatul (2) din TFUE și al articolului 1 litera (h) din prezentul regulament. De asemenea, acestora ar trebui să le revină obligația de a furniza o serie de informații într-o formă pe care Comisia ar trebui să fie abilitată să o stabilească printr-o dispoziție de punere în aplicare. Pentru a nu-i descuraja pe reclamanții potențiali, dispoziția de punere în aplicare ar trebui să asigure faptul că cerințele pentru prezentarea de către partea interesată a unei plângeri nu sunt împovărătoare.
- (34) Pentru a se asigura abordarea consecventă de către Comisie a unor chestiuni similare în cadrul pieței interne, este oportun să se instituie un temei juridic specific privind lansarea de investigații pe anumite sectoare ale economiei sau pe anumite instrumente de ajutor în mai multe state membre. Din motive de proporționalitate și din perspectiva sarcinii administrative ridicate pe care o presupun astfel de investigații, anchetele sectoriale ar trebui să fie întreprinse numai atunci când informațiile disponibile justifică o suspiciune rezonabilă conform căreia măsurile privind ajutoarele de stat dintr-un anumit sector pot restricționa sau denatura în mod semnificativ concurența pe piața internă în mai multe state membre sau conform căreia măsurile de ajutor existente dintr-un anumit sector în mai multe state membre nu sunt sau nu mai sunt compatibile cu piața internă. Astfel de anchete ar permite Comisiei să trateze în mod eficient și transparent aspectele orizontale privind ajutoarele de stat și să obțină o viziune globală *ex ante* a sectorului vizat.
- (35) Pentru a permite Comisiei să monitorizeze eficient respectarea deciziilor Comisiei și pentru a facilita cooperarea dintre Comisie și statele membre în vederea examinării permanente, în conformitate cu articolul 108 alineatul (1) din TFUE, a tuturor schemelor de ajutor existente din statele membre, este necesară instituirea unei obligații generale de raportare privind toate schemele de ajutor existente.
- (36) În cazul în care Comisia are îndoieli serioase privind respectarea deciziilor sale, ar trebui să aibă la dispoziția sa instrumente suplimentare care să îi permită obținerea informațiilor necesare pentru a verifica dacă deciziile sale sunt respectate efectiv. În acest scop, vizitele de control la fața locului sunt un instrument adecvat și util, mai ales în cazurile de posibilă utilizare abuzivă a ajutorului. În consecință, Comisia ar trebui împuternicită să efectueze vizite de control la fața locului și ar trebui să beneficieze de cooperarea autorităților competente din statele membre în cazul în care o întreprindere se opune unei astfel de vizite.
- (37) Consecvența în aplicarea normelor privind ajutoarele de stat impune stabilirea de măsuri pentru cooperarea între instanțele statelor membre și Comisie. O astfel de cooperare este relevantă pentru toate instanțele statelor membre care aplică articolul 107 alineatul (1) și articolul 108 din TFUE, indiferent de context. În special, instanțele naționale ar trebui să se poată adresa Comisiei pentru a obține informații sau pentru a obține avizul acesteia în ceea ce privește unele aspecte legate de aplicarea normelor în materia ajutoarelor de stat. Comisia ar trebui să fie, de asemenea, în măsură să prezinte observații scrise sau orale instanțelor care trebuie să aplice articolul 107 alineatul (1) sau articolul 108 din TFUE. Atunci când oferă asistență instanțelor naționale în acest sens, Comisia ar trebui să acționeze în conformitate cu atribuția de apărare a interesului public care îi revine.
- (38) Observațiile și avizele Comisiei nu ar trebui să aducă atingere articolului 267 din TFUE și nu ar trebui să aibă forță juridică obligatorie pentru instanțele naționale. Respectivele observații ar trebui prezentate în conformitate cu normele de procedură și practicile naționale, inclusiv cu normele de garantare a drepturilor părților, cu

respectarea deplină a independenței instanțelor naționale. Observațiile prezentate de Comisie din proprie inițiativă ar trebui să se limiteze la cazurile care sunt importante pentru aplicarea coerentă a articolului 107 alineatul (1) sau a articolului 108 din TFUE, în special în cazurile care sunt importante pentru aplicarea sau dezvoltarea în continuare a jurisprudenței Uniunii în materie de ajutoare de stat.

- (39) Din considerente de transparență și securitate juridică, este oportună asigurarea publicității deciziilor Comisiei, cu respectarea în același timp a principiului conform căruia deciziile privind cazurile de ajutor de stat se adresează statelor membre în cauză. În consecință, este necesară publicarea tuturor deciziilor care pot afecta interesele părților interesate, fie integral, fie în rezumat, sau punerea la dispoziția părților interesate de copii ale deciziilor care nu au fost publicate deloc sau nu au fost publicate integral.
- (40) În momentul publicării deciziilor, Comisia ar trebui să respecte normele privind secretul profesional, și anume protecția tuturor informațiilor confidențiale și a datelor cu caracter personal, în conformitate cu articolul 339 din TFUE.
- (41) Comisia, în strânsă colaborare cu Comitetul consultativ privind ajutoarele de stat, ar trebui să poată adopta dispoziții de punere în aplicare prin care să stabilească norme detaliate privind procedurile prevăzute în prezentul regulament,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1

Definiții

În sensul prezentului regulament se aplică următoarele definiții:

- (a) „ajutor” înseamnă orice măsură care îndeplinește toate criteriile prevăzute la articolul 107 alineatul (1) din TFUE;
- (b) „ajutor existent” înseamnă:
- (i) fără a aduce atingere articolelor 144 și 172 din Actul de aderare a Austriei, Finlandei și Suediei, punctului 3 și apendicelui la Anexa IV la Actul de aderare a Republicii Cehe, a Estoniei, a Ciprului, a Letoniei, a Lituaniei, a Ungariei, a Maltei, a Poloniei, a Sloveniei și a Slovaciei, punctelor 2 și 3 litera (b) și apendicelui la Anexa V la Actul de aderare a Bulgariei și a României sau punctelor 2 și 3 litera (b) și apendicelui la Anexa IV la Actul de aderare a Croației, orice ajutor care a existat înainte de intrarea în vigoare a TFUE în aceste state membre, respectiv schemele de ajutor și ajutoarele individuale puse în aplicare anterior și care se aplică și ulterior intrării în vigoare a TFUE în statele membre respective;
 - (ii) ajutorul autorizat, respectiv schemele de ajutor și ajutoarele individuale care au fost autorizate de Comisie sau de Consiliu;
 - (iii) ajutorul considerat a fi fost autorizat în temeiul articolului 4 alineatul (6) din Regulamentul (CE) nr. 659/1999 sau al articolului 4 alineatul (6) din prezentul regulament, sau înainte de intrarea în vigoare a Regulamentului (CE) nr. 659/1999 dar în conformitate cu această procedură;
 - (iv) ajutorul considerat ajutor existent în temeiul articolului 17 din prezentul regulament;
 - (v) ajutorul considerat ajutor existent deoarece se poate dovedi că, în momentul punerii în aplicare, nu reprezenta un ajutor și că a devenit ajutor ulterior, datorită evoluției pieței interne și fără să fi fost modificat de statul membru. Atunci când anumite măsuri devin ajutoare ca urmare a liberalizării unei activități în conformitate cu dreptul Uniunii, astfel de măsuri nu sunt considerate ajutor existent după data fixată pentru liberalizare;
- (c) „ajutor nou” înseamnă orice ajutor, respectiv orice schemă de ajutor și orice ajutor individual care nu este ajutor existent, inclusiv modificările ajutoarelor existente;

- (d) „schemă de ajutor” înseamnă orice act în baza căruia, fără a fi necesare măsuri suplimentare de punere în aplicare, pot fi acordate alocații individuale de ajutor întreprinderilor definite în mod general și abstract, precum și orice act în baza căruia ajutorul, care nu este legat de un anumit proiect, poate fi acordat uneia sau mai multor întreprinderi pentru o perioadă de timp nedeterminată și/sau într-un cuantum nedeterminat;
- (e) „ajutor individual” înseamnă orice ajutor de stat care nu este acordat în baza unei scheme de ajutor de stat sau este acordat în baza unei scheme, dar trebuie notificat în mod individual;
- (f) „ajutor ilegal” înseamnă un ajutor de stat nou, pus în aplicare cu încălcarea condițiilor prevăzute la articolul 108 alineatul (3) din TFUE;
- (g) „ajutor de stat utilizat abuziv” înseamnă ajutorul folosit de către beneficiar cu încălcarea unei decizii adoptate în temeiul articolului 4 alineatul (3), al articolului 7 alineatul (3) sau (4) din Regulamentul (CE) nr. 659/1999 ori în temeiul articolului 4 alineatul (3) sau al articolului 9 alineatul (3) sau (4) din prezentul regulament;
- (h) „persoană interesată” înseamnă orice stat membru și orice persoană, întreprindere sau asociație de întreprinderi ale căror interese pot fi afectate de acordarea unui ajutor, în special beneficiarul ajutorului, întreprinderile concurente și asociațiile profesionale.

CAPITOLUL II

PROCEDURA PRIVIND AJUTORUL NOTIFICAT

Articolul 2

Notificarea unui ajutor nou

- (1) Cu excepția cazului în care se prevede altfel în regulamentele adoptate în temeiul articolului 109 din TFUE sau în temeiul altor dispoziții relevante din acesta, orice proiect de acordare a unui ajutor nou se notifică în timp util Comisiei de către statul membru în cauză. Comisia informează fără întârziere statul membru în cauză asupra primirii notificării.
- (2) Statul membru furnizează în notificare toate informațiile necesare pentru a permite Comisiei să adopte o decizie în temeiul articolelor 4 și 9 (denumită în continuare „notificare completă”).

Articolul 3

Clauza suspensivă

Ajutorul care trebuie notificat în temeiul articolului 2 alineatul (1) nu poate fi acordat decât în cazul în care Comisia a adoptat, sau se consideră că a adoptat, o decizie de autorizare a acestuia.

Articolul 4

Examinarea preliminară a notificării și deciziile Comisiei

- (1) Comisia examinează notificarea imediat după primirea acesteia. Fără a aduce atingere articolului 10, Comisia adoptă o decizie în temeiul alineatelor (2), (3) sau (4) ale prezentului articol.
- (2) În cazul în care, după o examinare preliminară, Comisia constată că măsura notificată nu constituie un ajutor, ea consemnează acest lucru printr-o decizie.
- (3) În cazul în care, după o examinare preliminară, Comisia constată că nu există îndoieli privind compatibilitatea unei măsuri notificate cu piața internă, în măsura în care intră în sfera de aplicare a articolului 107 alineatul (1) din TFUE, aceasta decide că măsura este compatibilă cu piața internă (denumită în continuare „decizie de a nu ridica obiecții”). Decizia precizează excepția aplicată în temeiul TFUE.
- (4) În cazul în care, după o examinare preliminară, Comisia constată că există îndoieli privind compatibilitatea unei măsuri notificate cu piața internă, aceasta decide să inițieze procedura prevăzută la articolul 108 alineatul (2) din TFUE (denumită în continuare „decizie de deschidere a procedurii formale de investigare”).

(5) Deciziile prevăzute la alineatele (2), (3) și (4) de la prezentul articol se adoptă în termen de două luni. Termenul curge din ziua următoare primirii unei notificări complete. Notificarea se consideră completă dacă, în termen de două luni de la primirea acesteia sau de la primirea oricărei informații suplimentare solicitate, Comisia nu mai solicită alte informații. Termenul poate fi prelungit prin acordul atât al Comisiei, cât și al statului membru în cauză. Când este cazul, Comisia poate fixa termene mai reduse.

(6) În cazul în care Comisia nu adoptă o decizie în conformitate cu alineatul (2), (3) sau (4) în termenul precizat la alineatul (5), ajutorul se consideră a fi autorizat de către Comisie. În consecință, statul membru în cauză poate pune în aplicare măsurile respective, după informarea prealabilă a Comisiei cu privire la aceasta, cu excepția cazului în care Comisia adoptă o decizie în temeiul prezentului articol în termen de 15 zile lucrătoare de la primirea informării.

Articolul 5

Cerere de informații adresată statului membru care transmite notificarea

(1) În cazul în care consideră că informațiile furnizate de statul membru în cauză în legătură cu o măsură notificată în temeiul articolului 2 sunt incomplete, Comisia solicită toate informațiile suplimentare necesare. Atunci când un stat membru răspunde unei astfel de solicitări, Comisia îl informează asupra primirii răspunsului.

(2) În cazurile în care statul membru în cauză nu furnizează informațiile solicitate în termenul stabilit de Comisie sau furnizează informații incomplete, Comisia îi transmite o atenționare prin care acordă un termen suplimentar rezonabil pentru furnizarea informațiilor.

(3) Notificarea se consideră retrasă în cazul în care informațiile solicitate nu sunt furnizate în termenul stabilit, cu excepția cazului în care, înainte de expirarea termenului, fie termenul a fost prelungit prin acordul atât al Comisiei, cât și al statului membru în cauză, fie statul membru în cauză, într-o declarație temeinic motivată, informează Comisia cu privire la faptul că apreciază notificarea ca fiind completă, deoarece informațiile suplimentare solicitate nu sunt disponibile sau au fost deja furnizate. În acest caz, termenul prevăzut la articolul 4 alineatul (5) curge din ziua următoare primirii declarației. În cazul în care notificarea se consideră retrasă, Comisia informează statul membru asupra acestui fapt.

Articolul 6

Procedura formală de investigare

(1) Decizia de a deschide procedura formală de investigare sintetizează elementele relevante de fapt și de drept, include o evaluare preliminară a Comisiei cu privire la caracterul de ajutor de stat al măsurii propuse și indică îndoielile privind compatibilitatea acesteia cu piața internă. Prin decizie, se solicită statului membru în cauză și celorlalte persoane interesate să își prezinte observațiile într-un termen stabilit, care în mod normal nu depășește o lună. În cazuri întemeiate, Comisia poate prelungi termenul stabilit.

(2) Observațiile primite sunt transmise statului membru în cauză. În cazul în care o parte interesată o cere, pe baza unui potențial prejudiciu, identitatea acesteia nu este dezvăluită statului membru în cauză. Statul membru în cauză poate răspunde observațiilor transmise într-un termen stabilit, care în mod normal nu depășește o lună. În cazuri întemeiate, Comisia poate prelungi termenul stabilit.

Articolul 7

Cerere de informații adresată altor surse

(1) După inițierea procedurii formale de investigare prevăzute la articolul 6, în special în ceea ce privește unele cazuri complexe din punct de vedere tehnic care fac obiectul unei evaluări de fond, în cazul în care informațiile furnizate de statul membru vizat în cursul examinării preliminare nu sunt suficiente, Comisia poate solicita oricărui stat membru, oricărei întreprinderi sau asociații de întreprinderi să furnizeze toate informațiile referitoare la piață necesare pentru a-i permite să își finalizeze evaluarea măsurii aflate în discuție, ținând seama în mod corespunzător de principiul proporționalității, în special pentru întreprinderile mici și mijlocii.

- (2) Comisia poate solicita informații numai:
- (a) dacă se limitează la procedurile formale de investigare care au fost identificate de Comisie ca fiind ineficace până în prezent; și
 - (b) în măsura în care sunt vizată beneficiarii de ajutor, dacă statul membru vizat este de acord cu cererea.
- (3) Întreprinderile sau asociațiile de întreprinderi care furnizează informații ca urmare a unei cereri din partea Comisiei privind informații referitoare la piață în temeiul alineatelor (6) și (7) transmit răspunsul lor simultan Comisiei și statului membru vizat, în măsura în care documentele furnizate nu includ informații care sunt confidențiale referitor la statul membru vizat.

Comisia gestionează și monitorizează transmiterea informațiilor între statele membre, între întreprinderi sau asociații de întreprinderi și verifică confidențialitatea prezumată a informațiilor transmise.

- (4) Comisia solicită numai informații care se află la dispoziția unui stat membru, a unei întreprinderi sau asociații de întreprinderi vizate de cerere.
- (5) Statele membre furnizează informațiile pe baza unei cereri simple și într-un termen stabilit de Comisie, care nu ar trebui să depășească, în mod normal, o lună. În cazul în care statul membru nu furnizează informațiile solicitate în termen sau furnizează informații incomplete, Comisia îi transmite o atenționare.

(6) Comisia poate să solicite, printr-o simplă cerere, unei întreprinderi sau unei asociații de întreprinderi să furnizeze informații. Atunci când trimite unei întreprinderi sau unei asociații de întreprinderi o cerere simplă în vederea obținerii de informații, Comisia menționează temeiul juridic și scopul cererii, precizează care sunt informațiile solicitate și stabilește un termen adecvat în care acestea trebuie furnizate. Comisia menționează, de asemenea, amenziile prevăzute la articolul 8 alineatul (1) pentru furnizarea de informații incorecte sau care induc în eroare.

(7) Comisia poate să solicite, printr-o decizie, unei întreprinderi sau unei asociații de întreprinderi să furnizeze informații. Atunci când solicită printr-o decizie unei întreprinderi sau unei asociații de întreprinderi să furnizeze informații, Comisia menționează temeiul juridic și scopul cererii, precizează care sunt informațiile solicitate și stabilește un termen adecvat în care acestea trebuie furnizate. De asemenea, Comisia precizează amenziile prevăzute la articolul 8 alineatul (1) și indică sau, după caz, impune penalitățile cu titlu cominatoriu prevăzute la articolul 8 alineatul (2). De asemenea, Comisia menționează dreptul întreprinderii sau asociației de întreprinderi de a solicita reexaminarea deciziei de către Curtea de Justiție a Uniunii Europene.

(8) Atunci când solicită informații în temeiul alineatului (1) sau (6) de la prezentul articol ori atunci când adoptă o decizie în temeiul alineatului (7), Comisia transmite simultan statului membru vizat o copie a cererii de informații. Comisia precizează criteriile aplicate pentru a selecta destinatarul unei cereri de informații.

(9) Obligația de a furniza informațiile solicitate în numele întreprinderii vizate revine proprietarilor întreprinderilor sau reprezentanților acestora și, în cazul persoanelor juridice, societăților sau asociațiilor fără personalitate juridică și persoanelor autorizate să le reprezinte în temeiul legii sau al statutului. Persoanele autorizate corespunzător pot furniza informațiile în numele clienților lor. Aceștia din urmă rămân pe deplin răspunzători în cazul în care informațiile furnizate sunt incorecte, incomplete sau induc în eroare.

Articolul 8

Amenzi și penalități cu titlu cominatoriu

- (1) Comisia poate impune printr-o decizie, dacă se consideră necesar și proporțional, întreprinderilor sau asociațiilor de întreprinderi amenzi care nu depășesc 1 % din cifra de afaceri totală din exercițiul financiar precedent, atunci când, în mod intenționat sau prin neglijență gravă, acestea:
- (a) furnizează informații incorecte sau care induc în eroare ca răspuns la o cerere formulată în temeiul articolului 7 alineatul (6);
 - (b) furnizează informații incorecte, incomplete sau care induc în eroare ca răspuns la o decizie adoptată în temeiul articolului 7 alineatul (7) sau nu furnizează informațiile în termenul stabilit.

(2) Comisia poate impune, printr-o decizie, întreprinderilor sau asociațiilor de întreprinderi penalități cu titlu cominatoriu atunci când o întreprindere sau o asociație de întreprinderi nu furnizează în mod corect și complet informațiile solicitate de Comisie prin decizia adoptată în temeiul articolului 7 alineatul (7).

Penalitățile cu titlu cominatoriu nu depășesc, pentru fiecare zi lucrătoare de întârziere, 5 % din cifra de afaceri zilnică medie a întreprinderii sau asociației de întreprinderi vizate în exercițiul financiar precedent, calculate de la data stabilită în decizie, până când aceasta furnizează în mod corect și complet informațiile solicitate de Comisie.

(3) La stabilirea valorii amenzii sau a penalității cu titlu cominatoriu se iau în considerare natura, gravitatea și durata încălcării, ținându-se seama în mod corespunzător de principiile proporționalității și adecvării, în special pentru întreprinderile mici și mijlocii.

(4) Atunci când întreprinderile sau asociațiile de întreprinderi și-au îndeplinit obligația a cărei nerespectare era vizată de penalitățile cu titlu cominatoriu, Comisia poate reduce valoarea definitivă a penalităților cu titlu cominatoriu față de valoarea care ar rezulta în temeiul deciziei inițiale de impunere a unor penalități cu titlu cominatoriu. Comisia poate, de asemenea, să renunțe la penalitățile cu titlu cominatoriu.

(5) Înainte de adoptarea oricărei decizii în conformitate cu alineatul (1) sau (2) de la prezentul articol, Comisia stabilește un termen definitiv de două săptămâni pentru a primi informațiile lipsă referitoare la piață de la întreprinderile sau asociațiile de întreprinderi vizate și acordă de asemenea întreprinderilor sau asociațiilor de întreprinderi vizate posibilitatea de a-și face cunoscute punctele de vedere.

(6) Curtea de Justiție a Uniunii Europene are competența pe fond, în sensul articolului 261 din TFUE, în ceea ce privește revizuirea amenzilor sau a penalităților cu titlu cominatoriu impuse de către Comisie. Curtea de Justiție poate elimina, reduce sau majora amenda sau penalitatea cu titlu cominatoriu aplicată.

Articolul 9

Decizii ale Comisiei de închidere a procedurii formale de investigare

(1) Fără a aduce atingere articolului 10, procedura formală de investigare se închide printr-o decizie, în conformitate cu alineatele (2)-(5) din prezentul articol.

(2) În situația în care Comisia constată, dacă este cazul în urma modificărilor efectuate de statul membru în cauză, că măsura notificată nu constituie ajutor de stat, acest fapt se consemnează printr-o decizie.

(3) În situația în care Comisia constată, dacă este cazul în urma modificărilor efectuate de statul membru în cauză, că au fost eliminate îndoielile privind compatibilitatea măsurii notificate cu piața internă, aceasta decide că ajutorul este compatibil cu piața internă (denumită în continuare „decizie pozitivă”). Decizia precizează excepția aplicată în baza TFUE.

(4) Comisia poate preciza într-o decizie pozitivă condițiile pe care trebuie să le îndeplinească un ajutor pentru a fi considerat compatibil cu piața internă și poate impune obligații pentru a permite monitorizarea respectării deciziei (denumită în continuare „decizie condiționată”).

(5) În cazul în care constată că ajutorul notificat nu este compatibil cu piața internă, Comisia decide că acesta nu va fi acordat (denumită în continuare „decizie negativă”).

(6) Deciziile prevăzute la alineatele (2)-(5) se adoptă de îndată ce îndoielile menționate la articolul 4 alineatul (4) au fost eliminate. În măsura posibilă, Comisia adoptă o decizie în termen de 18 luni de la inițierea procedurii. Termenul poate fi prelungit prin acord comun între Comisie și statul membru în cauză.

(7) După expirarea termenului prevăzut la alineatul (6) de la prezentul articol, la cererea statului membru, Comisia adoptă o decizie în termen de două luni, pe baza informațiilor care i-au fost puse la dispoziție. Dacă este cazul, în lipsa unor informații suficiente pentru a stabili compatibilitatea, Comisia adoptă o decizie negativă.

(8) Înainte de adoptarea oricărei decizii în conformitate cu alineatele (2)-(5), Comisia oferă statului membru vizat posibilitatea de a-și face cunoscute punctele de vedere, într-un termen care nu depășește în mod normal o lună, cu privire la informațiile primite de Comisie și furnizate statului membru în conformitate cu articolul 7 alineatul (3).

(9) Comisia nu utilizează informațiile confidențiale furnizate de respondenți, care nu pot fi agregate sau anonimizate, în nicio decizie luată în conformitate cu alineatele (2)-(5) de la prezentul articol, cu excepția cazului în care a obținut acordul respondenților privind divulgarea acestor informații statului membru vizat. Comisia poate adopta o decizie motivată, care este comunicată întreprinderii sau asociației de întreprinderi vizate, prin care constată că informațiile furnizate de un respondent și marcate drept confidențiale nu sunt protejate și stabilește o dată ulterior căreia informațiile vor fi făcute publice. Această perioadă nu poate fi mai mică de o lună.

(10) Comisia ia în considerare în mod corespunzător interesul legitim al întreprinderilor în ceea ce privește protejarea secretelor de afaceri și a altor informații confidențiale ale acestora. O întreprindere sau o asociație de întreprinderi care furnizează informații în conformitate cu articolul 7 și care nu beneficiază de respectivul ajutor de stat poate solicita, invocând un prejudiciu potențial, ca identitatea sa să nu fie dezvăluită statului membru vizat.

Articolul 10

Retragerea notificării

- (1) Statul membru în cauză poate retrage notificarea în sensul articolului 2 în timp util, înaintea adoptării de către Comisie a unei decizii în temeiul articolului 4 sau al articolului 9.
- (2) Comisia încheie procedura formală de investigare în cazul în care aceasta fusese deschisă.

Articolul 11

Revocarea unei decizii

Comisia poate revoca o decizie adoptată în temeiul articolului 4 alineatul (2) sau (3) sau al articolului 9 alineatul (2), (3) sau (4), după ce a acordat statului membru în cauză posibilitatea de a-și prezenta observațiile, în cazul în care decizia respectivă s-a bazat pe informații eronate furnizate în cursul procedurii determinante în adoptarea deciziei. Înainte de revocarea unei decizii și de adoptarea unei noi decizii, Comisia inițiază o procedură formală de investigare în temeiul articolului 4 alineatul (4). Articolele 6, 9 și 12, articolul 13 alineatul (1) și articolele 15, 16 și 17 se aplică *mutatis mutandis*.

CAPITOLUL III

PROCEDURA PRIVIND AJUTORUL ILEGAL

Articolul 12

Examinarea, solicitarea informațiilor și ordinul de furnizare a informațiilor

- (1) Fără a aduce atingere articolului 24, Comisia poate, din proprie inițiativă, să examineze informații provenind din orice sursă cu privire la un ajutor presupus ilegal.

Comisia examinează, fără întârzieri nejustificate, orice plângere depusă de orice parte interesată, în conformitate cu articolul 24 alineatul (2), și se asigură că statul membru vizat este informat pe deplin și periodic cu privire la evoluția și rezultatul examinării.

- (2) Dacă este necesar, Comisia solicită informații statului membru vizat. Articolul 2 alineatul (2) și articolul 5 alineatele (1) și (2) se aplică *mutatis mutandis*.

După inițierea procedurii formale de investigare, Comisia poate solicita de asemenea informații oricărui stat membru, oricărei întreprinderi sau asociații de întreprinderi în conformitate cu articolele 7 și 8, care se aplică *mutatis mutandis*.

(3) În cazul în care, în ciuda atenționării adresate în temeiul articolului 5 alineatul (2), statul membru în cauză nu furnizează informațiile solicitate în termenul stabilit de Comisie sau furnizează informații incomplete, Comisia solicită furnizarea informațiilor prin intermediul unei decizii (denumită în continuare „ordin de furnizare a informațiilor”). Decizia precizează care sunt informațiile necesare și stabilește un termen adecvat pentru furnizarea acestora.

Articolul 13

Ordinul de suspendare sau de recuperare provizorie a ajutorului

(1) După ce îi acordă statului membru în cauză posibilitatea de a-și prezenta observațiile, Comisia poate adopta o decizie prin care îi solicită statului membru să suspende acordarea oricărui ajutor ilegal până la adoptarea de către Comisie a unei decizii privind compatibilitatea ajutorului cu piața internă (denumită în continuare „ordin de suspendare”).

(2) După ce îi acordă statului membru în cauză posibilitatea de a-și prezenta observațiile, Comisia poate adopta o decizie prin care îi solicită statului membru recuperarea provizorie a oricărui ajutor ilegal, până la adoptarea unei decizii privind compatibilitatea ajutorului cu piața internă (denumită în continuare „ordin de recuperare”), dacă sunt îndeplinite toate criteriile următoare:

- (a) în conformitate cu o practică consacrată, nu există îndoieli cu privire la caracterul de ajutor al măsurii în cauză;
- (b) o intervenție este urgentă;
- (c) există un risc serios de prejudiciere semnificativă și ireparabilă a unui concurent.

Recuperarea se efectuează în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 16 alineatele (2) și (3). După recuperarea efectivă a ajutorului, Comisia adoptă o decizie în termenele aplicabile ajutorului notificat.

Comisia poate autoriza statul membru să coreleze rambursarea ajutorului cu acordarea către întreprinderea în cauză a ajutorului pentru salvare.

Dispozițiile din prezentul alineat se aplică numai în cazul ajutoarelor ilegale puse în aplicare după intrarea în vigoare a Regulamentului (CE) nr. 659/1999.

Articolul 14

Nerespectarea unui ordin

În cazul în care statul membru nu respectă un ordin de suspendare sau de recuperare, Comisia este îndreptățită, în cursul examinării fondului chestiunii pe baza informațiilor disponibile, să sesizeze direct Curtea de Justiție a Uniunii Europene și să îi solicite acestuia să declare că nerespectarea constituie o încălcare a TFUE.

Articolul 15

Deciziile Comisiei

(1) În urma examinării posibilului ajutor ilegal, se adoptă o decizie în temeiul articolului 4 alineatul (2), (3) sau (4). În cazul deciziilor de a deschide o procedură formală de investigare, procedura se încheie printr-o decizie în temeiul articolului 9. În cazul în care un stat membru nu respectă un ordin de furnizare a informațiilor, decizia se adoptă pe baza informațiilor disponibile.

- (2) În cazul unui posibil ajutor ilegal și fără a se aduce atingere articolului 13 alineatul (2), Comisia nu este obligată să respecte termenul prevăzut la articolul 4 alineatul (5) și la articolul 9 alineatele (6) și (7).
- (3) Articolul 11 se aplică *mutatis mutandis*.

Articolul 16

Recuperarea ajutorului

- (1) Atunci când adoptă decizii negative în cazuri de ajutor ilegal, Comisia decide ca statul membru în cauză să ia toate măsurile necesare pentru recuperarea ajutorului de la beneficiar (denumită în continuare „decizie de recuperare”). Comisia nu solicită recuperarea ajutorului în cazul în care aceasta ar contraveni unui principiu general de drept al Uniunii.
- (2) Ajutorul care urmează să fie recuperat în temeiul unei decizii de recuperare include dobânda calculată pe baza unei rate adecvate fixate de Comisie. Dobânda se datorează de la data la care ajutorul ilegal a fost pus la dispoziția beneficiarului până la data recuperării sale.
- (3) Fără a aduce atingere unui ordin emis de Curtea de Justiție a Uniunii Europene în temeiul articolului 278 din TFUE, recuperarea se efectuează fără întârziere și în conformitate cu procedurile legislației naționale a statului membru în cauză, cu condiția ca acestea să permită executarea imediată și efectivă a deciziei Comisiei. În acest scop și în eventualitatea unei proceduri derulate în fața instanțelor naționale, statele membre în cauză parcurg toate etapele necesare permise de legislațiile naționale respective, inclusiv măsuri provizorii, fără a aduce atingere dreptului Uniunii.

CAPITOLUL IV

TERMENE DE PRESCRIPȚIE

Articolul 17

Termenul de prescripție pentru recuperarea ajutorului

- (1) Prerogativele Comisiei de recuperare a ajutorului sunt supuse unui termen de prescripție de 10 ani.
- (2) Termenul de prescripție începe să curgă din ziua în care ajutorul ilegal este acordat beneficiarului fie ca ajutor individual, fie ca ajutor în cadrul unei scheme de ajutor. Orice măsură adoptată de către Comisie sau, la solicitarea acesteia, de către un stat membru cu privire la ajutorul ilegal întrerupe termenul de prescripție. După fiecare întrerupere, începe să curgă un nou termen de prescripție. Termenul de prescripție se suspendă atât timp cât decizia Comisiei face obiectul unei proceduri în curs de desfășurare în fața Curții de Justiție a Uniunii Europene.
- (3) Orice ajutor pentru care termenul de prescripție a expirat este considerat ajutor existent.

Articolul 18

Termenul de prescripție pentru impunerea amenzilor și a penalităților cu titlu cominatoriu

- (1) Competențele conferite Comisiei prin articolul 8 sunt supuse unui termen de prescripție de trei ani.
- (2) Termenul prevăzut la alineatul (1) începe să curgă de la data la care s-a comis încălcarea menționată la articolul 8. Cu toate acestea, în cazul unor încălcări continue sau repetate, termenul începe să curgă de la data la care încălcarea încetează.

(3) Orice acțiune întreprinsă de Comisie în scopul investigațiilor sau al procedurilor legate de o încălcare menționată la articolul 8 întrerupe termenul de prescripție pentru impunerea amenzilor sau a penalităților cu titlu cominatoriu, începând cu data la care acțiunea este comunicată întreprinderii sau asociației de întreprinderi vizate.

(4) După fiecare întrerupere începe să curgă un nou termen de prescripție. Cu toate acestea, termenul de prescripție expiră la data încheierii unei perioade de șase ani în cazul în care Comisia nu a aplicat o amendă sau penalități cu titlu cominatoriu. Perioada respectivă se prelungește pe perioada în care termenul de prescripție a fost suspendat în conformitate cu alineatul (5) de la prezentul articol.

(5) Termenul de prescripție pentru aplicarea amenzilor sau a penalităților cu titlu cominatoriu se suspendă pe durata în care decizia Comisiei face obiectul unor acțiuni pendinte la Curtea de Justiție a Uniunii Europene.

Articolul 19

Termenele de prescripție pentru executarea amenzilor și a penalităților cu titlu cominatoriu

(1) Competența Comisiei de a asigura aplicarea deciziilor luate în temeiul articolului 8 este supusă unui termen de prescripție de cinci ani.

(2) Termenul de prescripție prevăzut la alineatul (1) începe să curgă de la data la care decizia adoptată în conformitate cu articolul 8 devine definitivă.

(3) Termenul de prescripție prevăzut la alineatul (1) de la prezentul articol este întrerupt prin:

- (a) notificarea unei decizii de modificare a cuantumului inițial al amenzii sau al penalităților cu titlu cominatoriu sau de respingere a unei cereri de modificare;
- (b) orice măsură a unui stat membru, care acționează la cererea Comisiei, sau a Comisiei, care vizează executarea silită a amenzii sau a penalității cu titlu cominatoriu.

(4) După fiecare întrerupere începe să curgă un nou termen de prescripție.

(5) Termenul de prescripție prevăzut la alineatul (1) se suspendă pe perioada în care:

- (a) respondentului i se acordă un termen pentru efectuarea plății;
- (b) executarea silită a plății este suspendată în temeiul unei hotărâri a Curții de Justiție a Uniunii Europene.

CAPITOLUL V

PROCEDURA PRIVIND UTILIZAREA ABUZIVĂ A AJUTORULUI

Articolul 20

Utilizarea abuzivă a ajutorului

Fără a aduce atingere articolului 28, în caz de utilizare abuzivă a unui ajutor, Comisia poate deschide procedura formală de investigare în temeiul articolului 4 alineatul (4). Articolele 6-9, 11 și 12, articolul 13 alineatul (1) și articolele 14-17 se aplică *mutatis mutandis*.

CAPITOLUL VI

PROCEDURA PRIVIND SCHEMELE DE AJUTOR EXISTENTE

Articolul 21

Cooperarea în temeiul articolului 108 alineatul (1) din TFUE

- (1) În temeiul articolului 108 alineatul (1) din TFUE, Comisia obține de la statul membru în cauză toate informațiile necesare pentru examinarea, în cooperare cu statul membru, a schemelor de ajutor existente.
- (2) În cazul în care consideră că o schemă de ajutor existentă nu este sau nu mai este compatibilă cu piața internă, Comisia informează statul membru în cauză asupra opiniei sale preliminare și dă statului membru în cauză posibilitatea să își prezinte observațiile în termen de o lună. În cazuri temeinic motivate, Comisia poate prelungi acest termen.

Articolul 22

Propunerea de măsuri adecvate

În cazul în care, în lumina informațiilor transmise de statul membru în temeiul articolului 21, ajunge la concluzia că schema de ajutor existentă nu este sau nu mai este compatibilă cu piața internă, Comisia emite o recomandare prin care propune statului membru în cauză adoptarea de măsuri adecvate. Recomandarea poate propune, în special:

- (a) modificări de fond ale schemei de ajutor; sau
- (b) introducerea unor cerințe procedurale; sau
- (c) abrogarea schemei de ajutor.

Articolul 23

Consecințele juridice ale propunerii de măsuri adecvate

- (1) În cazul în care statul membru în cauză acceptă măsurile propuse și informează Comisia în această privință, Comisia consemnează acest fapt și informează statul membru asupra acestui fapt. Prin acceptarea lor, statul membru este obligat să pună în aplicare măsurile adecvate.
- (2) În cazul în care statul membru în cauză nu acceptă măsurile propuse, iar Comisia, luând în considerare argumentele statului membru respectiv, consideră în continuare că măsurile respective sunt necesare, aceasta inițiază procedurile în temeiul articolului 4 alineatul (4). Articolele 6, 9 și 11 se aplică *mutatis mutandis*.

CAPITOLUL VII

PĂRȚILE INTERESATE

Articolul 24

Drepturile părților interesate

- (1) Orice parte interesată poate prezenta observații în temeiul articolului 6, în urma unei decizii a Comisiei de a deschide procedura formală de investigare. Orice parte interesată care a înaintat astfel de observații și orice beneficiar de ajutor individual primesc câte o copie a deciziei adoptate de Comisie în temeiul articolului 9.
- (2) Orice parte interesată poate înainta o plângere Comisiei pentru a o informa cu privire la orice presupus ajutor ilegal, precum și la orice presupusă utilizare abuzivă a unui ajutor. În acest scop, partea interesată completează în mod corespunzător un formular stabilit printr-o dispoziție de punere în aplicare menționată la articolul 33 și furnizează toate informațiile obligatorii solicitate în acesta.

În cazul în care consideră că partea interesată nu respectă elementele obligatorii din formularul de plângere sau că elementele de fapt și de drept invocate de partea interesată nu oferă motive suficiente pentru a demonstra, pe baza unei examinări *prima facie*, existența unui ajutor ilegal sau utilizarea abuzivă a ajutorului, Comisia informează partea interesată cu privire la acest lucru și solicită acesteia să prezinte observații într-un termen stabilit, care în mod normal nu depășește o lună. În cazul în care partea interesată nu își prezintă observațiile în termenul prevăzut, se va considera că plângerea a fost retrasă. Comisia informează statul membru vizat atunci când o plângere a fost considerată ca fiind retrasă.

Comisia transmite reclamantului o copie a deciziei adoptate în orice dosar legat de subiectul plângerii.

(3) La cerere, orice parte interesată poate obține o copie a oricărei decizii adoptate în temeiul articolelor 4 și 9, al articolului 12 alineatul (3) și al articolului 13.

CAPITOLUL VIII

INVESTIGAȚII PE SECTOARE ECONOMICE ȘI PE INSTRUMENTE DE AJUTOR

Articolul 25

Investigații pe sectoare economice și pe instrumente de ajutor

(1) În cazul în care informațiile disponibile justifică o suspiciune rezonabilă conform căreia măsurile de ajutor de stat dintr-un anumit sector sau bazate pe un anumit instrument de ajutor pot restricționa sau denatura în mod semnificativ concurența în interiorul pieței interne în mai multe state membre sau conform căreia măsurile de ajutor existente într-un anumit sector în mai multe state membre nu sunt sau nu mai sunt compatibile cu piața internă, Comisia poate iniția o investigație în diferite state membre privind sectorul economiei sau utilizarea instrumentului de ajutor vizat. În cursul investigației, Comisia poate solicita statelor membre și/sau întreprinderilor sau asociațiilor de întreprinderi vizate să furnizeze informațiile necesare pentru aplicarea articolelor 107 și 108 din TFUE, ținând seama în mod corespunzător de principiul proporționalității.

Comisia precizează motivele investigației și alegerea destinatarilor în toate cererile de informații transmise în temeiul prezentului articol.

Comisia publică un raport cu privire la rezultatele investigației sale, în diferite state membre, în ceea ce privește anumite sectoare ale economiei sau anumite instrumente de ajutor și invită statele membre, precum și orice întreprindere sau asociație de întreprinderi vizată să își prezinte observațiile.

(2) Informațiile obținute din investigațiile sectoriale pot fi utilizate în cadrul procedurilor desfășurate în temeiul prezentului regulament.

(3) Articolele 5, 7 și 8 din prezentul regulament se aplică *mutatis mutandis*.

CAPITOLUL IX

MONITORIZAREA

Articolul 26

Rapoartele anuale

(1) Statele membre transmit Comisiei rapoarte anuale privind toate schemele de ajutor existente care nu sunt supuse unei obligații specifice de raportare printr-o decizie condițională în temeiul articolului 9 alineatul (4).

(2) În cazul în care, în ciuda unei atenționări, statul membru în cauză nu transmite raportul anual, Comisia poate acționa în temeiul articolului 22 în ceea ce privește schema de ajutor respectivă.

*Articolul 27***Controlul la fața locului**

(1) Atunci când Comisia are îndoieli serioase cu privire la respectarea deciziilor de a nu ridica obiecții, a deciziilor pozitive sau a deciziilor condiționale privind ajutorul individual, statele membre în cauză, după ce li s-a acordat posibilitatea de a-și prezenta observațiile, permit Comisiei efectuarea unor vizite de control la fața locului.

(2) Pentru a verifica respectarea unei decizii, agenții autorizați de Comisie sunt împuterniciți:

- (a) să pătrundă în toate incintele și pe toate terenurile întreprinderii în cauză;
- (b) să solicite explicații orale la fața locului;
- (c) să examineze registrele contabile și alte evidențe de activitate și să ridice sau să solicite copii ale acestora.

Dacă este necesar, Comisia poate fi asistată de experți independenți.

(3) Comisia informează în scris și în timp util statul membru în cauză asupra vizitei de control la fața locului și asupra identității agenților și a experților autorizați. În cazul în care statul membru formulează obiecții temeinic motivate privind alegerea experților, experții sunt numiți de comun acord cu statul membru. Agenții Comisiei și experții autorizați să efectueze controlul la fața locului prezintă o autorizație scrisă care specifică obiectul și scopul vizitei.

(4) Agenții autorizați de statul membru pe teritoriul căruia are loc vizita de control pot asista la vizita de control.

(5) Comisia furnizează statului membru o copie a tuturor rapoartelor elaborate ca urmare a vizitei de control.

(6) În cazul în care o întreprindere se opune unei vizite de control ordonate printr-o decizie a Comisiei în temeiul prezentului articol, statul membru în cauză acordă asistența necesară agenților și experților autorizați de Comisie pentru a le permite efectuarea vizitei de control.

*Articolul 28***Nerespectarea deciziilor și a hotărârilor**

(1) Atunci când statul membru în cauză nu respectă deciziile condiționale sau negative, mai ales în situațiile prevăzute la articolul 16 din prezentul regulament, Comisia poate sesiza direct Curtea de Justiție a Uniunii Europene, în conformitate cu articolul 108 alineatul (2) din TFUE.

(2) În cazul în care consideră că statul membru în cauză nu a respectat o hotărâre a Curții de Justiție a Uniunii Europene, Comisia poate acționa în conformitate cu articolul 260 din TFUE.

CAPITOLUL X

COOPERAREA CU INSTANȚELE NAȚIONALE*Articolul 29***Cooperarea cu instanțele naționale**

(1) Pentru aplicarea articolului 107 alineatul (1) și a articolului 108 din TFUE, instanțele statelor membre pot solicita Comisiei să le transmită informațiile pe care le deține sau avizul său cu privire la chestiunile legate de aplicarea normelor privind ajutoarele de stat.

(2) Atunci când aplicarea coerentă a articolului 107 alineatul (1) sau a articolului 108 din TFUE impune acest lucru, Comisia, acționând din proprie inițiativă, poate înainta observații scrise instanțelor statelor membre care sunt responsabile de aplicarea normelor privind ajutoarele de stat. Cu permisiunea instanței în cauză, Comisia poate formula și observații orale.

Comisia informează statul membru vizat cu privire la intenția de a prezenta observații înainte de a le prezenta formal.

Exclusiv în scopul pregătirii observațiilor sale, Comisia poate solicita instanței competente a statului membru să transmită documente, aflate la dispoziția instanței, care sunt necesare pentru evaluarea cazului.

CAPITOLUL XI

DISPOZIȚII COMUNE

Articolul 30

Secretul profesional

Comisia și statele membre, funcționarii și alți agenți, inclusiv experții independenți desemnați de Comisie, au obligația de a nu divulga informațiile cu caracter de secret profesional de care au luat cunoștință în activitatea de aplicare a prezentului regulament.

Articolul 31

Destinatarul deciziilor

(1) Deciziile luate în temeiul articolului 7 alineatul (7), al articolului 8 alineatele (1) și (2) și al articolului 9 alineatul (9) se adresează întreprinderii sau asociației de întreprinderi vizate. Comisia notifică de îndată decizia destinatarului, acordându-i posibilitatea de a indica Comisiei informațiile pe care le consideră ca intrând sub incidența obligației de păstrare a secretului profesional.

(2) Toate celelalte decizii adoptate de Comisie în temeiul capitolelor II, III, V, VI și IX se adresează statelor membre vizate. Comisia notifică de îndată aceste decizii statului membru vizat, acordându-i posibilitatea de a indica Comisiei informațiile pe care le consideră ca intrând sub incidența obligației de păstrare a secretului profesional.

Articolul 32

Publicarea deciziilor

(1) Comisia publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* o comunicare succintă privind deciziile adoptate în temeiul articolului 4 alineatele (2) și (3) și al articolului 22 coroborat cu articolul 23 alineatul (1). Comunicarea precizează posibilitatea obținerii unui exemplar al deciziei în versiunea sau versiunile lingvistice autentice.

(2) Comisia publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* deciziile adoptate în temeiul articolului 4 alineatul (4) în versiunea lingvistică autentică. În *Jurnalul Oficial* publicat în alte limbi decât cea în care este redactată versiunea autentică, textul în versiunea lingvistică autentică este însoțit de un rezumat relevant în limba *Jurnalului Oficial* respectiv.

(3) Comisia publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* deciziile adoptate în temeiul articolului 8 alineatele (1) și (2) și al articolului 9.

(4) În cazurile prevăzute la articolul 4 alineatul (6) sau la articolul 10 alineatul (2), se publică o comunicare succintă în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

(5) Consiliul poate decide în unanimitate să publice în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* deciziile adoptate în temeiul articolului 108 alineatul (2) al treilea paragraf din TFUE.

*Articolul 33***Dispoziții de punere în aplicare**

Comisia, acționând în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 34, este abilitată să adopte dispoziții de punere în aplicare în ceea ce privește:

- (a) forma, conținutul și alte detalii ale notificărilor;
- (b) forma, conținutul și alte detalii ale rapoartelor anuale;
- (c) forma, conținutul și alte detalii ale plângerilor depuse în conformitate cu articolul 12 alineatul (1) și cu articolul 24 alineatul (2);
- (d) detaliile privind termenele și calcularea termenelor; și
- (e) rata dobânzii prevăzute la articolul 16 alineatul (2).

*Articolul 34***Consultarea Comitetului consultativ în domeniul ajutorului de stat**

(1) Înaintea adoptării oricărei dispoziții de punere în aplicare în temeiul articolului 33, Comisia consultă Comitetul consultativ în domeniul ajutorului de stat înființat în temeiul Regulamentului (UE) 2015/1588 al Consiliului ⁽¹⁾ (denumit în continuare „Comitetul”).

(2) Consultarea Comitetului are loc în cadrul unei reuniuni convocate de Comisie. Proiectele și documentele care urmează să fie examinate sunt anexate convocării. Reuniunea are loc în termen de cel puțin două luni de la trimiterea convocării. Acest termen poate fi redus în cazuri de urgență.

(3) Reprezentantul Comisiei prezintă Comitetului proiectul măsurilor care urmează să fie adoptate. Comitetul emite un aviz privind proiectul, în termenul stabilit de președinte în funcție de urgența subiectului în cauză, dacă este necesar prin vot.

(4) Avizul se consemnează în procesul-verbal. În plus, fiecare stat membru are dreptul de a solicita ca poziția sa să fie consemnată în procesul-verbal. Comitetul poate recomanda publicarea avizului în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

(5) Comisia ține seama în cea mai mare măsură de avizul emis de Comitet. Aceasta informează Comitetul asupra modului în care avizul acestuia a fost luat în considerare.

*Articolul 35***Abrogare**

Regulamentul (CE) nr. 659/1999 se abrogă.

Trimiterile la regulamentul abrogat se înțeleg ca trimiteri la prezentul regulament și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa II.

*Articolul 36***Intrarea în vigoare**

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) 2015/1588 al Consiliului din 13 iulie 2015 privind aplicarea articolelor 107 și 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene anumitor categorii de ajutoare de stat orizontale (a se vedea pagina 1 din prezentul Jurnal Oficial).

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 13 iulie 2015.

Pentru Consiliu
Președintele
F. ETGEN

ANEXA I

Regulamentul abrogat și lista modificărilor ulterioare

Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului	(JO L 83, 27.3.1999, p. 1)
Punctul 5 alineatul (6) din Anexa II la Actul de aderare din 2003	
Regulamentul (CE) nr. 1791/2006 al Consiliului	(JO L 363, 20.12.2006, p. 1)
Regulamentul (UE) nr. 517/2013 al Consiliului	(JO L 158, 10.6.2013, p. 1)
Regulamentul (UE) nr. 734/2013 al Consiliului	(JO L 204, 31.7.2013, p. 15)

ANEXA II

Tabel de corespondență

Regulamentul (CE) nr. 659/1999	Prezentul regulament
Articolele 1-6	Articolele 1-6
Articolul 6a	Articolul 7
Articolul 6b	Articolul 8
Articolul 7	Articolul 9
Articolul 8	Articolul 10
Articolul 9	Articolul 11
Articolul 10	Articolul 12
Articolul 11 alineatul (1)	Articolul 13 alineatul (1)
Articolul 11 alineatul (2) primul paragraf cuvintele introductive	Articolul 13 alineatul (2) primul paragraf cuvintele introductive
Articolul 11 alineatul (2) primul paragraf prima liniuță	Articolul 13 alineatul (2) primul paragraf litera (a)
Articolul 11 alineatul (2) primul paragraf a doua liniuță	Articolul 13 alineatul (2) primul paragraf litera (b)
Articolul 11 alineatul (2) primul paragraf a treia liniuță	Articolul 13 alineatul (2) primul paragraf litera (c)
Articolul 11 alineatul (2) al doilea, al treilea și al patrulea paragraf	Articolul 13 alineatul (2) al doilea, al treilea și al patrulea paragraf
Articolul 12	Articolul 14
Articolul 13	Articolul 15
Articolul 14	Articolul 16
Articolul 15	Articolul 17
Articolul 15a	Articolul 18
Articolul 15b	Articolul 19
Articolul 16	Articolul 20
Articolul 17	Articolul 21
Articolul 18	Articolul 22
Articolul 19	Articolul 23
Articolul 20	Articolul 24
Articolul 20a	Articolul 25
Articolul 21	Articolul 26
Articolul 22	Articolul 27
Articolul 23	Articolul 28
Articolul 23a	Articolul 29
Articolul 24	Articolul 30
Articolul 25	Articolul 31
Articolul 26 alineatele (1) și (2)	Articolul 32 alineatele (1) și (2)
Articolul 26 alineatul (2a)	Articolul 32 alineatul (3)

Regulamentul (CE) nr. 659/1999	Prezentul regulament
Articolul 26 alineatul (3)	Articolul 32 alineatul (3)
Articolul 26 alineatul (4)	Articolul 32 alineatul (4)
Articolul 26 alineatul (5)	Articolul 32 alineatul (5)
Articolul 27	Articolul 33
Articolul 28	—
Articolul 29	Articolul 34
—	Articolul 35
Articolul 30	Articolul 36
—	Anexa I
—	Anexa II